

Zeven liederen

Alexander Porfiryevitsj

Borodin

(1833-1887)

zetting voor lage mannenstem, elf blazers en contrabas door

Arie van Hoek

English text	page 2 - 8
Dutch text	page 9 - 15
Phonetic text	page 16 – 22
Russian text	page 23 - 29

1. The sea princess

Come here to me in darkest night,
o trav'ler young and fair!

Here undersea, it is chilly and serene.

Here you shall find rest, here you shall find peace,
the ripples shall rock you to sleep.

Where blissfully waves just manage to beach
on shores and, barren sands.

On rollicking swells the sea nymph herself
swims closer to sweep you away!

She sings to you, she calls your name,
she carries you away...

2. Song of the dark forest

The dark forest purred, the dark forest whirred,
sang a song,

song, an ageless song tale,
an ancient tale told a tale:

how there in the woods lived a willful soul,
free and bold;

how there gathered and grew strong a mighty power,
hearty and hale;

how that willful soul swept the firs aside,
how that mighty power knocked the birches dawn,

and the soul went wild, pillaging,
and the power burst forth, sacking towns,

taunting challengers, mocking enemies,
drinking wine and blood of its mortal foes to the dregs.

Free and willful soul, hale and mighty power.

3. For the shores of your far homeland

For the shores of your far homeland
you left for good this foreign place;
and in that sad, unending moment
I weeped and weeped over your face.

Your arms, already slowly cooling,
they tried to hold me, tenderly,
the terrible languor of leaving
your wail that begged to prolong.

You tore your lips suddenly away
from our long passionate embrace;
and from this land of endless exile
you called me to another place.

You could still whisper: "It's our appointment,
at blue and ever-azure sky,
in shade of olive trees and myrtles,
we'll kiss, my friend, you and I."

But there, alas, calm in the heavens
shine in their azure glory deep,
where under cliffs chuck gentle waters,
you drifted off into the last sleep.

Your beauty and sufferings
have disappeared into the grave,
and vanished, too, your kiss of greeting...
I'll wait for you, you owe it me!...

4. Pride

Pride parades, puffed up, prancing,
tilting side to side and dancing,
Pride parades.

Pride 's only two and a half feet tall,
but his beret is seven feet wide.

Pride parades, puffed up, prancing,
tilting side to side and he is jolly dancing,
Pride parades.

At his girdle round pearls are richly gleaming,
On his back the laurels gold and silver blinking.

Pride would visit his mom and dad,
but the fence needed to be painted for quite a while.

Pride would go to church on Sunday
but the floor at home needed, be swept urgently.

Pride parades, he is enthusiastic marching side to side and prancing,
puffed up arrogantly, Pride parades.

Pride parades, then he senses slight rain threat'ning,
Pride stops right there and turns back fully convinced:
"It's not fitting for me, now to bow me down!"

Pride parades, puffed up prancing,
tilting side to side and dancing,
Pride parades!

5. The sleeping princess

A lonesome princess sleeps, magic sleep in haunted woods,
under cover of dark night sleep has shut her eyes so tight.
Sleep, sleep.

Suddenly the silence breaking laughing, shouting, merrymaking
Through the gloom the woodnymphs sweep, yet they do not break her sleep.

Pale and wan, as dead she were, sleeps the princess ever there.
Sleep, sleep.

Then a rumour shocks the forest, comes a brave and daring warrior:
he shall break the spell by force, vanquish sleep forevermore
and release the princess from her deadly sleep.

But the days and weeks keep passing, and the months and years keep passing.
Not a living soul appears, gentle piece is all around.

Fast asleep the princess lies, wrapped in mystery her eyes,
By a fairy charm and chanted, doomed to dream in forest haunted.
Sleep, sleep.

No one knows, and none can augur,
when the hour will toll for waking.

6. My songs are poisoned

My songs are full of poison,
and how can it otherwise be?

You, dearest, by fatal venom,
have poisoned the whole of my life.

My songs are full of poison,
and how can it otherwise be?

So many snakes in my heart where instead
you should forever be.

7. The haves at home

At the homes of the haves, it is clean and so nice,
but at our houses close and cramped, lice are crawling all around.
In the stew pots of haves, there's plenty mutton and beef,
but in our daily pots, you 'll find just some fleas and roaches!
The old granddads of haves they beat the children so often,
but our granddads eat all bread and they gobble up our porridge!
For the haves only sorrow is just chewing the fat,
but we just think about our grief, is there something to eat? Ekh!

If we lived just like them, we would light up the world:
With some cash in the purse and corn in the barn;
buy a harness with bells and a fancy oxbow,
and some shirts made of silk, not of irking rough sackcloth;
and then we would earn some respect from the haves,
and the priest would stop by and the kids learn to read,
they would have a lot of joy, with a pleasant span of toys,
and the wife of the house, would be happy as can be!

1. De zeeprinses

Kom hier bij mij, in de donkere nacht,
o reiziger jong en oprecht!
Het is zo fris en vredig hier onder water

Hier vindt je rust, hier vindt je vrede,
De golven die brengen je in slaap,
waar woeste golven de kust geselen
op rotsen en het strand.

De prinses die zwemt op roerige branding,
ze komt naderbij, neemt je mee!
Ze zingt haar lied, ze roept je naam,
ze draagt je langzaam weg.....

2. Lied van het donkere woud

Donker woud vol rumoer , ronkend als een lied, diep en hard.

Zingt een tijdloos verhaal, als een oergedicht uit het bos;

Hoe die machtige geest leeft zo vol van geweld vrij en fier.

Hoe daar krachtig en sterk woede tierde met veel razernij.

Hoe het dennenbos ruw werd weggemaaid,

hoe het berkenbos grof werd omgehakt.

En de geest raasde voort, plunderend,

werden steden brutaal leeggeroofd,

prooien heftig gekwetst, vijand zeer grof vermoord,

al dat bloed werd gedronken zo akelig rottend tot drek.

Deze wil is vrij, vol van lust en kracht.

3. Voor de kusten van je verre vaderland

Daar voor de kusten van je vaderland
verliet je plots dat vreemde oord;
in een oneindig droeve stonde,
steeds weende, weende ik om jou.

Je armen, langzaamaan verkillend,
hielden mij vast nog, zo intens,
de droef'nis van het kille einde,
je smeekte voort te mogen gaan.

Je draaide weg met je zachte lippen,
uit ons zo lieflijke geluk;
je werd zo wreed voorgoed verbannen,
je riep me naar dat and're land.

Je kon nog zeggen: “ ’t Is onze afspraak,
in groen van mirte en olijf,
azuren hemel blauw,
de liefde, zo zoet, zal ons herenigen”.

Zo droef, helaas, bij held're hemel,
in blauwe glorie, volle pracht,
en bij de rotsen klokt het water,
dan zijg je in je laatste slaap.

Je mooi gelaat, je bitt're smarten,
verdwenen zachtjes in je graf,
de afscheidskus vervloog in treurnis.....

Ik wacht er op, het is beloofd.....

4. Trots!

Trots marcheert, opgeblazen en hooghartig
stampend, dansend met kapesones
Trots marcheert.

Trots die meet slechts twee en een halve voet,
maar zijne muts is zeven voet wijd.

Trots marcheert opgeblazen en hooghartig,
heel hard stampend, zodat iedereen weet:
Trots marcheert.

Op zijn gordelriem glanzen rijen parels,
Op zijn rug blinkt goud versierd met zilv'ren kransen..

Trots zou naar ouders gaan, maar de schutting zou..
met wat verf zeker opknappen.

Trots zou naar de kerk toegaan, maar in zijn huisje,
moest worden geveegd.

Trots marcheert opgeblazen en vol arrogantie en spektakel,
Ga opzij want dit is Trots marcheert.

Dan ineens, komen dreigende wolken aan,
Trots keert terstond om zonder te twijfelen.
“‘k Zal voor niets, of voor niemand mijn rug buigen”.

Trots marcheert opgeblazen en hooghartig
stampend dansend met kapesones.
Trots marcheert.

5. De slapende prinses

Slapend, diep in het woud,
een prinses in toverslaap,
mild beschut door donkere nachten,
met haar ogen kalm gesloten. Slaap, slaap.

Ruw weerklinkt dan in het woud een hels kabaal:
een bende heksen vliegt met veel geraas voorbij
langs de slapende prinses.

Maar het deert de prinses niet,
slaapt gewoon haar doodse slaap.
Slaap, slaap.

Door het woud gaat dan de tijding
dat een stoere dapp're strijder
de betovering kan breken,
met kracht de vloek zal stoppen,
de lieflijke prinses verlost, verlost.

Maar de dagen die verstrijken,
en de jaren die voorbij gaan,
roert geen leven in het woud,
het is door slaap omhelsd.

In het grote donk're woud,
de prinses slaapt onverstoord,
alle dagen en de nachten,
slaapt zij door in lome vrede.
Slaap, slaap.

Niemand weet, of kan vertellen,
of zij toch nog zal ontwaken.....

6. Mijn liederen zijn vol van vergif

Mijn liederen zijn vol van vergif
en hoe kan het toch ook anders zijn?

Want jij, mijne liefste
verwoeste mijn leven
met deerlijk venijn.

Mijn liederen zijn vol van vergif,
en hoe kan het ook anders zijn?

Serpenten vilein in mijn hart,
waar jij eigenlijk zou moeten zijn.

7. Bij de rijken thuis

In de huizen van rijke mensen is het heel proper,
maar in onze huizen klein, kruipen walgelijk veel luizen.

In de pan van de rijken vindt je schapen of rund,
maar in onze daagse kost zitten enkel kakkerlakken!

Rijke grootvaders ranselen de kinderen steevast,
maar de opaatjes van ons eten alle gruttenbrij op.

Lekker eten en smullen is voor rijken gewoonte,
maar voor ons is steeds de vraag, of er een maaltje is. Aiè!

Wat een feest zou het zijn, een bestaan zoals zij.
Met wat geld in de knip en wat graan in de schuur;
mooie jas zonder gat, stoere boog voor de jacht,
en een bloes van katoen, niet van ruwe jute!

Dan worden wij gerespecteerd en gezien.
en de priester komt langs, kind'ren leren op school.
en ze spelen als een bij in een grote honingpot.

En dan moeder de vrouw; is gelukkig en gelaafd!

1. The sea princess

MORSKAYA TSARYEVNA

Pridí komnyé nochnóy poróy.
o pútnik molodóy

Zdyes' pod vodóy i prokhláda, i pokóy.

Ty zdyes' oddokhnyósh, ty slátko zasnyosh, kacháyas'
na zypkikh vodákh, gdye, nyégi polná,

lish dryémlyet volná
fpustynnykh byéryegakh.

Po zýbi morskoy samá za tobóy
tsaryévna morskáya plyvyót!

Oná ma nít, ona poyót,
ksyebyé tyebzovyót....

2. Song of the dark forest

PYESNYA TYOMNOVO LYESA

Tyómny lyes shumyé, tyómny lyes gudyél,
pyésnyu pyel,

Pyésnyu stáruyu, byl'byváluyu,
skázyval: kak zhiválatam vólyavólyush ka, vól'naya;

kak sbirálas'tam sílasílushka, síl'naya.

Kak ta vólyushka razgulyálasya,
kak ta sílushka raskhodílasya,

narasprávuushla vólushka,
gorodá bralá sílushka

i nad nyédru gom potyeshála sya,
króv'yu nyédruuga upiválasya dósytá.

Vólya vól'naya, síla síl'naya.

3. For the shores of your far homeland

DLYA BYERYEGOV OTCHIZNY DAL'NOY...

Dlya byeryegóv otchízny dál'noy ty pokidála kray chuzhóy;
fchas nyezabvyénny, fchas pyechál'ny ya dólgo plákal nad tobóy.

Tvoí khladyéyushchiye rúki myenyá starális' udyerzhát';
tomlyénaya stráshnovo razlúki tvoy ston molíl nye pryeryvát'.

No ty ot stráshnovo lobzánya tvoí ustá otorvalá;
iskráya vyéchnovo izgnána ty fkráy inóy myenyá zvalá.

Ty govoríla "Fchas svidána, pod nyébom vyéchno golúbym,
ftyeni olív i mirt lobzánya my vnoť, moy druk, soyediním,"

No tam, uvý, gdye nyéba svódy siyáyut vbléskye golubóm,
gdye pod skalámi dryémlyut vódy, usnúla ty poslyédnim snom.

Tvoyá krasá, tvojí stradána ischézli vúrnye grobovóy,
is chéz i potselúy svidána.... No zhdu yevó: on za tobóy!...

4. Pride!

SPYES'

Khodit Spyes' naduvayuchis',
zbóku ná bok pyeryeválivayas'.

Khodit Spyes'.

Róstomto Spyes' arshin schétvyertyu,
shápka na nyom vo tsélu sazhén'.

Khodit Spyes' naduvayuchis', zbóku, zbóku ná bok pyeryeválivayas'.
Khodit Spyes'.

Púzoto u Spyési vzhémchugye,
zádito u Spyési razzolócheno.

A i poshól by Spyes' kottsú,
kmátyeri, davoróta nyekrásheny.

A i pomolílsyab Spyes' vo tsérkvi bózhay,
da pol nyemye-tyón.

Khodit Spyes naduvayuchis', zbóku ná bok, zbó-ku ná bok
pye-rye-vá-li-va-yas'. Kho-dit Spyes'.

Kho-dit Spyes', ví-dit: na nye-bye ráduga,
povyernúl Spyes' vo drugúyu stóronu:

"Nyeprigózhedye mnye nagibátisya!"

Khodit Spyes' naduváyuchis', zbóku ná bok pyeryeválivayas'.

Khodit Spyes'!

5. The sleeping princess

SPYASHCHAYA KNYAZHNA

Spit, spit vlyesú glukhóm,
spit knyazhná volshébnym snom,
spit pod króvom tyómnoy nóchi,
son skovál yey kryépko óchi.
Spit, spit.

Vot i lyes glukhóy ochnúsya,
zdíkim smyékhom vdruk prosnúlsya
vyéd'm i lyéshikh shúmny roy
i promchálsya nadknyazhnóy.

Lish knyazhná vlyesú glukhóm
spit fsyo tyem zhe myórtvym snom.
Spit, spit.

Slukh proshól, shto vles dryemúchi bogatyr' pridyót mogúchi,
chary siloy sokrushít, son volshebny pobe-dít i knyazhnu osvobodit, osvobodit.

No prokhódyat dni za dnyámi, gódy idut za godámi.....
Ni dushí zhivóy krugóm, fsyo obyáto myórtvym snom.

Tak knyazhná vlyesú glukhóm tíkho spit glubókim snom;
son skovál yey kryépko óchi, spit oná i dni, i nóchi.
Spit, spit.

I niktó nye znáyet, skórol' chas udárit pro-buzhdyénaya.,

6. My songs are poisoned

OTRAVOY POLNY MOI PESNI

Otrávoy pólny moí pyésni,
i mózhet li ináche byt'?

Ty, milaya, gibyel'nym yádom
sumyéla mnye zhizn' otravít'.

Otrávoy pólny moí pyésni,
i mózhet li ináche byt'?

Nyemálo zmyey fsyértse noshú ya
i dólzhen tyebyá vnyom nosít'.

7. The haves at home

U LYUDYEY-TO V DOMU...

U lyudyéyto vdomúchistotá, lyepotá,
a u násto vdomú tyenotá, dukhotá.

U lyudyéy-to dlya shcheylonínkoyu chan,
a u násto vo shchakh tarakán, tara-kán!

U lyudyéy kumovyá ryebyatíshk daryát,
a u nas kumovya tvo y zhe khlyep priyedyát!

U lyudyéy na umyé pogutórit' skumóy,
a u nas na umyé, nye poytí by sumóy?

Ekh!

Kaby tak nam zazhít', shtoby svyet udivít':
shtoby dyén'gi vmoshnyé, shtoby rosh na gumnyé;
shtob shlyeyá vbubyentsákh, raspisnáya dugá;
shtob suknó na plyechákh, nye poskón'dyeryugá;
shtob nye khúzhe drugíkhnam pochót ot lyudyéy,
pop vgostyákh u bol'shíkh, u dyetyéy gramotyéy;
shtoby dyétki vdomú, slovno pchóly vmyedú,
a khozyáyka vdomú, shtomalínka vsadú!

1. Морская царевна

Приди ко мне ночной порой, о путник молодой!

Здесь по водой и прохлада, и покой!

Ты здесь, отдохнешь, ты сладко заснешь,
качаясь, на зыбких водах, где, неги полна,
лишь дремлет волна в пустынных берегах.

По Зыби морской сама за тобой

царевна морская плывет!

Она манит, она поет, к себе тебя зовет.....

2. Песня темного леса

Темный лес шумел, темный лес гудел, песню пел,
песню старую, быль бывалую, сказывал:
как жила там волюшка, вольная;
как собиралась там сила силушка, сильная.

Как та волюшка разгулялася,
как та силушка расходилася,
на расправу шла волюшка,
города брала силушка
и над недругом потешалася,
кровью недруга упивалася досыта.

Воля вольная, сила сильная.

3. Для берегов отчизны дальней

Для берегов отчизны дальней ты покидала край чужой;
в час незабвенный, в час печальный
я долго плакал над тобой.

Твои хладеющие руки меня старались удержать;
томленья страшного разлуки твой стон молил не прерывать.

Но ты от страстного лобзанья твои уста оторвала;
из края вечного изгнанья ты в край иной меня звала.

Ты говорила: “В час свиданья, под небом вечно голубым,
в тени олив и мирт лобзанья мы вновь, мой друг, соединим.”

Но там, увы, где неба своды сияют в блеске голубом,
где под скалами дремлют воды, уснула Ты последним сном.

Твоя краса, твои страданья исчезли в урне гробовой,
исчез и поцелуй свиданья.....

Но жду его: он за тобой.....

4. Спесь

Ходит Спесь надуваючись, с боку на бок переваливаясь.

Ходит Спесь.

Ростом-то Спесь аршин с четвертью, шапка на нем во целу сажень.

Ходит Спесь надуваючись, с боку, с боку на бок переваливаясь.

Ходит Спесь.

Пузо-то у Спеси в жемчуге, сзади-то у Спеси раззолочено.

А и пошел бы Спесь к отцу, к матери, да ворота не крашены.

А и помолился б Спесь во церкви божьей, да пол не метен.

Ходит Спесь надуваючись, сбоку на бок, сбоку на бок
переваливаясь. Ходит Спесь.

Ходит Спесь, видит: на небе радуга,

повернул Спесь во другую сторону;

“Непригоже-де мне нагибаться!”

Ходит Спесь надуваючись, сбоку на бок переваливаясь.

Ходит Спесь!

5. Спящая княжна

Спит, спит в лесу глухом, спит княжна волшебным сном,
спит под кровом темной ночи, сон сковал ей крепко очи.

Спит, спит.

Вот и лес глухой очнулся, с диким смехом вдруг проснулся
ведьм и пеших шумный рой и промчался над княжной.

Лишь княжна в лесу глухом спит все тем же мертвым сном.

Спит, спит.

Слух прошел, что в лес дремучий богатырь придет могучий,
чары силой сокрушит, сон волшебный победит,
и княжну освободит, освободит.

Но проходят дни за днями, годы идут за годами.....

Ни души живой кругом, все объято мертвым сном.

Так княжна в лесу глухом тихо спит глубоким сном;
сон сковал ей крепко очи, спит она и дни, и ночи.

Спит, спит.

И никто не знает, скоро ль час ударит пробужденья.

6. Отравой полны мои песни

Отравой полны мои песни,
и может ли иначе быть?

Ты, милая, гибельным ядом сумела мне жизнь отравить.

Отравой полны мои песни,
и может ли иначе быть?

Немало змей в сердце ношу я и должен тебя в нем носить.

7. У людей-то в дому.....

У людей то в дому чистота, лепота,

а у нас то в дому теснота, духота.

У людей то для щей с солонинкою чан,

а у нас то во щах таракан, таракан!

У людей кумовья ребятишек дарят,

а у нас кумовья твой же хлеб приедят!

У людей на уме поговорить с кумой,

а у нас на уме, не пойти бы с сумой! Эх!

Кабы так нам зажить, чтобы свет удивить:

чтобы деньги в мошне, чтобы рожь на гумне;

чтоб шлея в бубенцах, расписная дуга;

чтоб сукно на плечах, не посконь дерюга;

чтоб не хуже других нам почет от людей,

поп в гостях у больших, у детей грамотей;

чтобы детки в дому, словно пчелы в меду,

а хозяйка в дому, что малинка в саду!